

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Alexandru Lupan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative încasarea cheltuielilor de asistență juridică, compensarea cheltuielilor pentru deplasarea în interes de serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1044/23
NR. PIGD 2-21185350-01-3ra-24102023)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurențelor cu hotărârea instanței de apel nu constituie un
temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: T. Avasiloaie
Curtea de Apel Chișinău: V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

24 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 decembrie 2021, Alexandru Lupan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne solicitând:

- anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021;
- anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/2-1-6134 din 03.11.2021;
- anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021;
- anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-4694 din 23.11.2021;
- obligarea pârâtului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să compenseze reclamantului Lupan Alexandru cheltuielile suportate pentru deplasarea în interes de serviciu la Sectorul poliției de frontieră "Larga" al Direcției regionale Nord în mărime de 1100 lei;
- încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2021;
- încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la 06.09.2021 i-a fost adus la cunoștință, în vederea executării necondiționate, extrasul din ordinul șefului IGPF nr. 349/ps din 06 septembrie 2021, conform căruia, făcându-se ambiguu referință la art. 33 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 18 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018, precum și art. 26 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, inclusiv art. 70 din Codul muncii, angajatorul, șeful IGPF, ocupând funcția de demnitate publică conform Legii nr.199/2010, folosind intenționat situația de serviciu într-un mod care contravenea intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale salariatului și instituției, a dispus trimiterea reclamantului, comisar-șef Alexandru Lupan, șef Serviciu integritate profesională al Direcției inspecție efectivă a IGPF „în deplasare în interes de

serviciu la Sectorul poliției de frontieră Larga al Direcției regionale Nord a IGPF pentru îndeplinirea pe perioada deplasării a obligațiilor funcționale conform dispozițiilor de serviciu, aprobate în acest sens, pe o perioadă de 60 zile, de pe 06 septembrie 2021 până la 04 noiembrie 2021”, schimbând unilateral locul și specificul muncii salariatului fără consimțământul acestuia și fără operarea modificărilor în raportul de serviciu.

3. Astfel, la data de 09.09.2021 reclamantul a depus pe numele șefului IGPF Vasiloș Rosian cerere privind retragerea sau modificarea ordinului nr. 349/ps din 06.09.2021, care este ilegal și defavorabil, cu compensarea cheltuielilor suportate.

4. Notează că prin ordinul șefului IGPF nr.361/ps din 08.09.2021 s-a dispus încetarea deplasării reclamantului Alexandru Lupan în interes de serviciu la Sectorul poliției de frontieră Larga a Direcției regionale Nord de pe 09.09.2021, iar, cu ordinul în cauză a făcut cunoștință la data de 10.09.2021.

5. Prin răspunsul IGPF nr. 35/2-L-362/21 din 21.09.2021 a fost informat că i se acordă un termen rezonabil de 7 zile calendaristice pentru a prezenta actul aprobat de conducătorul entității prin care a fost confirmată ruta și kilometrajul parcurs, actul care confirmă perioada cazării și specificul serviciilor prestate.

6. La data de 28.09.2021 reclamantul a depus în adresa IGPF o cerere prin care a informat pârâtul despre faptul că, actul în sine prin care s-a solicitat aprobarea kilometrajului parcurs îl constituie cererea reclamantului nr. L-362/21 din 09.09.2021. Mai mult decât atât, actul administrativ prin care s-a dispus trimiterea reclamantului în deplasare în interes de serviciu datează cu 06.09.2021 și tot pe 06.09.2021 reclamantul urma să se prezinte la locul de muncă delegat. De asemenea, în ordinul nr. 349/ps din 06.09.2021 nu erau prevăzute cheltuieli ce urmează a fi acoperite de angajator pe perioada deplasării reclamantului în interes de serviciu la SPF Larga al DR Nord.

7. Explică că, ținând cont de situația epidemiologică gravă din țară și riscurile de contaminare cu virusul COVID-19 la care putea fi expus în cazul utilizării transportului public, în scopul evitării urmărilor grave, mai cu seamă eventualitatea contractării virusului COVID-19 și contaminării ulterioare a colegilor din cadrul SPF Larga a DR Nord, a decis să utilizeze mijlocul de transport personal. Traseul ales de reclamant pentru a ajunge la locul de destinație fiind cel pe care îl parcurge și transportul public (traseul Chișinău - Orhei - Sângerei - Bălți - Edineț - Briceni - Larga și returul Larga - Briceni - Edineț - Bălți - Sângerei - Orhei Chișinău). Prin urmare, a asigurat prezentarea tuturor actelor necesare ce urmează a fi puse la dispoziție pentru compensarea cheltuielilor suportate de reclamant pentru combustibil. La cerere fiind anexată factura fiscală Seria II nr. 0235449 din 08.09.2021.

8. Comunică că prin răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021 a fost informat că în partea în care reclamantul solicită retragerea sau modificarea Ordinului Șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 349/ps din 06 septembrie 2021, la data de 09 septembrie 2021 în privința reclamantului a fost încetată deplasarea în interes de serviciu la Sectorul Poliției de Frontieră „Larga” al Direcției regionale Nord, fiind emis în acest sens Ordinul Șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 36 1/ps din 08 septembrie 2021. Totodată, pe dimensiunea achitării cheltuielilor suportate în perioada deplasării în interes de serviciu reclamantul a fost informat, că calculul cheltuielilor va fi efectuat de subdiviziunea de economie și finanțe a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în temeiul documentelor prezentate de către reclamant, raportate la actele normative care reglementează paliera ante-enunțată.

9. Invocă că, fiind în dezacord cu răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021 la data de 19.10.2021 a depus o cerere în adresa MAI prin care a solicitat: anularea prin retragere în tot a Ordinului IGPF nr. 349/ps din 06.09.2021 în partea ce ține de persoana reclamantului și dispunerea angajatorului în persoana lui Rosian Vasiloii achitarea reclamantului a cheltuielilor suportate în perioada aflării acestuia la SPF Larga a DR Nord conform calculelor prezentate de reclamant și incluse în legitimația de deplasare nr. 93 din 06.09.2021.

10. Prin răspunsul IGPF nr. 35/2-1-6134 din 03.11.2021 a fost informat că în conformitate cu art. 164 alin. (3) din Codul administrativ, cererea a fost remisă către autoritatea emitentă a actului administrativ individual - Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Pârâtul a mai menționat că prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/2-1-L-362/21 din 05 octombrie 2021 cerința de retragere a Ordinului nr. 349/ps din 06 septembrie 2021 a fost examinată. Subsecvent a fost comunicat că în cazul în care reclamantul revendică încălcarea unui drept prin emiterea actualului administrativ individual nr.349/ps din 06 septembrie 2021. Reclamantul are posibilitatea să înainteze acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în decurs de 30 de zile de la data comunicării sau notificării prezentului răspuns, prin intermediul Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani, adresa: mun. Chișinău, Str. Kiev 3.

11. Pe dimensiunea exprimării dezacordului cu răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/2-1-L-362/21 din 05 octombrie 2021 în partea achitării cheltuielilor pentru perioada deplasării în interes de serviciu, IGPF a indicat că actul administrativ individual a fost emis cu respectarea normelor de competență, procedură și a normelor de drept material.

12. De asemenea IGPF a informat că, calculul cheltuielilor pentru perioada deplasării în interes de serviciu a fost efectuat de subdiviziunea de

economie și finanțe a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în temeiul documentelor prezentate de către reclamant, raportate la actele normative care reglementează paliera ante-enunțată. Prin același răspuns reclamantul a fost informat că la data de 20.10.2021 i-a fost transferată suma de 900 lei pentru cheltuieli de deplasare.

13. Nefiind de acord cu răspunsul IGPF nr. 35/2-1-6134 din 03.11.2021 reclamantul la data de 08.11.2021 s-a adresat cu o cerere prealabilă către IGPF prin care a solicitat compensarea de către IGPF a prejudiciului cauzat prin trimiterea ilegală în deplasare în interes de serviciu la Sectorul poliției de frontieră Larga al Direcției regionale Nord după cum urmează: 1100 lei - prejudiciu material și un salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2021 - în calitate de prejudiciu moral.

14. Prin răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021 a fost respinsă cererea prealabilă înaintată de reclamant la data de 08.11.2021 ca neîntemeiată. De asemenea prin răspunsul MAI nr. 44/22-4694 din 23.11.2021 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantului din 19.10.2021.

15. Totodată la data de 13.12.2021 prin intermediul poștei electronice reclamantul a contestat răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021 printr-o cerere prealabilă, care a fost înregistrată la data de 13.12.2021 sub numărul L-534/21.

16. Invocă reclamantul că cu răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021, răspunsul IGPF nr. 35/2-1-6134 din 03.11.2021, răspunsul IGPF nr. 35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021, răspunsul MAI nr. 44/22-4694 din 23.11.2021 nu este de acord le consideră neîntemeiate, contrare legii și pasibile anulării din următoarele motive.

17. Reiterează că, prin ordinul șefului IGPF nr. 349/ps din 06 septembrie 2021 reclamantul a fost trimis în deplasare de serviciu la Sectorul Poliției de Frontieră „Larga” al Direcției regionale Nord a IGPF și întru executarea acestui ordin reclamantul s-a deplasat la destinație din cont propriu, de asemenea din banii proprii reclamantul a achitat cazare și diurna, iar, în total reclamantul a cheltuit 2000 lei. După mai multe solicitări de către IGPF reclamantului i-a fost compensată doar suma de 900 lei din cei 2000, până la moment angajatorul refuză compensarea diferenței de 1100 lei, precum și a prejudiciului moral.

18. Mai susține că, până la moment reclamantului nu i-au fost aduse la cunoștință care au fost circumstanțele de drept și de fapt care au contribuit la emiterea ordinelor menționate, ceea ce corespunzător ridică mari semne de întrebare vis-a-vis de legalitatea acestora. Mai mult decât atât, prin trimiterea ilegală a reclamantului în deplasare în interes de serviciu la SPF Larga a DR Nord, acestuia i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, precum și diminuată calitatea vieții.

19. La fel, reclamantul invocă faptul că, în rezultatul punerii în aplicare a actului administrativ ilegal defavorabil (ordinul șefului IGPF nr. 349/ps din 06 septembrie 2021), precum și refuzului angajatorului de a-i compensa reclamantului cheltuielile suportate de acesta pentru deplasarea în interes de serviciu, reclamantului i-au fost cauzate prejudicii morale, i-a fost lezată onoarea și demnitatea de ofițer, nu s-a ținut cont de capacitățile profesionale ale reclamantului de care acesta a dat dovadă în activitatea sa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției de Frontieră, de studiile și abilitățile de management, astfel fiind impus ilegal să exercite atribuții funcționale improprii și net inferioare funcției deținute.

20. Totodată relatează că, în rezultatul acțiunilor pârâților indicate supra reclamantul a suportat suferințe psihice manifestate prin stare de stres emoțional și incertitudine, suferințe fizice manifestate prin dereglarea somnului, lezarea demnității, onoarei și reputației profesionale evidențiate prin afectarea prestigiului în cadrul serviciului, mai ales că reclamantul activează de foarte mulți ani în organele de poliție și pe parcursul exercitării serviciului a dat dovadă mereu de responsabilitate profesională, prin ce i s-a cauzat reclamantului o traumă psihologică și s-a admis umilirea reclamantului în fața colegilor.

21. Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale angajatorului, reclamantul consideră că i s-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează în mărime de un salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

22. Prin hotărârea din 1 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Alexandru Lupan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne.

- S-au anulat răspunsurile Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021, nr.35/2-1-6134 din 03.11.2021, nr.35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021 și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-4694 din 23.11.2021, în partea prin care a fost respinsă compensarea cheltuielilor de transport suportate în legătură cu deplasarea în interese de serviciu în temeiul ordinului nr.349/ps din 06.09.2021.
- S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită o decizie nouă prin care să dispună compensarea lui Alexandru Lupan a cheltuielilor de transport în sumă de 1100 (una mie una sută) lei suportate în legătură cu deplasarea în interes de serviciu efectuată în baza ordinului nr.349/ps din 06.09.2021.
- S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Alexandru Lupan suma de 3000 (trei mii) lei cu titlul de compensare a cheltuielilor de judecată.
- În rest, acțiunea s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

23. La 13 iulie 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 1 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 31 ianuarie 2023 a depus cerere de apel motivată solicitând, admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii în partea în care acțiunea a fost admisă cu pronunțarea în partea casată a unei noi decizii privind respingerea în totalitate a acțiunii înaintate de către Alexandru Lupan.

24. La 14 iulie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 1 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintate de către Alexandru Lupan să fie respinsă integral, iar la 7 februarie 2023 a depus motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

25. Prin decizia din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel înaintată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2022.

26. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut ca prevederile art. 33 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 18 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018, art. 26 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, art. 70, 174-176 Codul muncii, pct. 1, 11, 18, 45 și Anexa nr. 2 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012.

27. A constatat că, Alexandru Lupan s-a aflat în deplasare în interes de serviciu începând cu 07.09.2021 până la 09.09.2021, fapt atestat prin legitimația de deplasare nr. 23 din 06.09.2021.

28. Totodată a subliniat că, prin cererea lui Alexandru Lupan din 09.09.2021, a solicitat de la apelant retragerea actului administrativ nr.349/ps din 06.09.2021, cu achitarea cheltuielilor suportate în perioada aflării în deplasare în interes de serviciu (07.09-09.09.2021), ținând cont de distanța parcursă de 627,3 km și consumul de 7,9 litri benzin A-95 la 100 km; cazare - 600 lei și diurna care urmează a fi calculată și achitată conform normelor stabilite, or, utilizarea mijlocului personal de transport pentru deplasarea la locul de destinație s-a realizat reieșind din situația pandemică gravă din țară, în scopul evitării contractării infecției COVID-19 și răspândirii ulterioare a acesteia la locul de destinație. Iar ca probe au fost prezentate legitimația de deplasare nr. 93 din 06.09.2021; Bon fiscal SRL SANASPR1M/002554/MD0905200 pentru suma de 600 lei MD; Ancheta completată privind înregistrarea la hotelul SRL SINASPRIM din or. Briceni; Bonul fiscal ICS

„Bemol Retail” SRL, RRN.L2504507329 pentru suma de 777,27 lei MD; Bonul fiscal nr. 74 SRL LUKOIL MOLDOVA SAC 49 pentru suma de 400 lei MD; Poză de la odometrul a/m Skoda Super n/î HXX 040 și informația despre consumul de combustibil; Copia pașaportului tehnic a/m Skoda Super n/î HXX 040 (f.1-8 dosar administrativ).

29. Completul Curții de Apel reține că, deși pct. 18 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012, prevede anumite condiții care urmează a fi efectuate până la delegarea salariatului în vederea compensării cheltuielilor de transport, însă la caz aceste condiții nu au fost îndeplinite de angajator, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, la 06.09.2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis ordinul nr. 349/ps prin care a dispus trimiterea lui Alexandru Lupan în deplasare în interes de serviciu la Sectorul poliției de frontieră Larga al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru îndeplinirea pe perioada deplasării a obligațiilor funcționale conform dispozițiilor de serviciu.

30. Prin urmare, având în vedere obligațiile de serviciu al reclamantului/apelant care urma în cât mai scurt timp să se prezinte la Sectorul poliției de frontieră Larga al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, ca urmare a delegării sale, totodată luând în considerare și situația pandemică gravă din țară, în scopul evitării contractării infecției COVID-19, Completul de judecată a reținut ca întemeiat argumentul intimatului că a fost în imposibilitate din timp să coordoneze ruta și kilometrajul cu conducătorul entității, or potrivit materialelor cauzei, intimatul a fost limitat în timp, iar această obligație primordial îi revenea angajatorului, care și urma să prevadă aceste circumstanțe până la emiterea ordinului nr. 349/ps din 06.09.2021.

31. A notat că, inacțiunea angajatorului, la caz Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, de a aproba ruta și kilometrajul parcurs de Alexandru Lupan împreună cu refuzul de a achita cheltuielile de transport contravin prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. art. 70, 174-176 Codul muncii și pct. 18 din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012, iar ca urmare instanța de fond întemeiat a constatat că, apelantul a emis răspunsurile nr.35/2-1-L-362/21 din 05.10.2021, nr.35/2-1-6134 din 03.11.2021, nr.35/2-1-L-455/21 din 22.11.2021, cu încălcarea dreptului discreționar conform scopului acordat prin legea.

32. Totodată, Curtea de Apel a indicat că, instanța de fond întemeiat a dispus și anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-4694 din 23.11.2021, reținând că prin răspunsul MAI nr. 44/22-4694 din

23.11.2021, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantului din 19.10.2021 prin care a solicitat: anularea prin retragere în tot a Ordinului IGPF nr. 349/ps din 06.09.2021 în partea ce ține de persoana reclamantului și dispunerea angajatorului în persoana lui Rosian Vasiloii achitarea reclamantului a cheltuielilor suportate în perioada aflării acestuia la SPF Larga a DR Nord conform calculelor prezentate de reclamant și incluse în legitimația de deplasare nr. 93 din 06.09.2021, care este un act defavorabil intimatului Alexandru Lupan și care a fost emisă contrar prevederilor legale menționate supra, iar ca urmare instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de anulare a acestuia.

33. Vis-a-vis de pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, a reținut că, prima instanță întemeiat a admis pretenția dată, stabilind că reclamantul a suportat cheltuieli de judecată legate de plata serviciilor de asistență juridică, conform bonului de plată, care sunt reale, necesare și rezonabile.

34. Completul judiciar a concluzionează că, instanța de fond întemeiat a admis parțial acțiunea ca fiind întemeiată, în cazul în care argumentele de ilegalitate invocate de reclamant/intimat și-au găsit confirmare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

35. La 2 august 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus cerere de recurs nemotivat împotriva decizie din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 6 noiembrie 2023 a depus cerere de recurs motivat, solicitând casarea deciziei Curții de Apel și emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de Alexandru Lupan.

36. La 24 august 2023, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de recurs nemotivat împotriva decizie din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 2 noiembrie 2023 a depus motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii instanței de fond cu adoptarea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Alexandru Lupan să fie respinsă ca neîntemeiată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

37. În motivarea recursului Ministerul Afacerilor Interne a reiterat cele invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și cererea de apel, suplimentar a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și decizia Curții de Apel Chișinău, considerând eronată concluzia instanței de anulare, ca fiind ilegal răspunsul MAI nr.44/22-4694 din 23 noiembrie 2021, or acesta nu cade sub incidența prevederilor art. 10 și 11 din Codul administrativ, deci nu produce prin sine careva efecte juridice.

38. În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a reiterat cele invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și cererea de apel, suplimentar a indicat că, apreciază decizia instanței de apel drept nefondată emisă cu încălcarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, fiind bazată pe concluzii contrare situației de fapt a cauzei.

39. Instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, fapt prin care a încălcat normele de drept procedural și material adoptând o decizie vagă și contradictorie.

40. Apreciază drept tendențioasă supoziția instanței de apel de a nu lua în considerație argumentele intimatului Inspectoratului General și probele prezentate de acestea și a nu da apreciere acestora, ceea ce a condus la pronunțarea unei decizii viciate.

41. De asemenea invocă că, instanțele au examinat superficial cauza și nu s-a expus în hotărârea emisă despre faptul dacă avea sau nu dreptul angajatorului de a achita cheltuielile de transport cu mijlocul de transport personal intimatului în condițiile necoordonării în prealabil cu angajatorul.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

42. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

43. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

44. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

45. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces prin intermediul poștei electronice copia dispozitivului deciziei din 26 iulie 2023, la 27 iulie 2023, iar decizia motivată la 16 octombrie 2023 fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f. d. 189, 202 V-I).

47. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne s-au conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și a depus în termen recursul.

48. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

49. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

50. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

51. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ,

deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

54. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

55. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

57. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

58. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

59. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne.

60. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Ministerul Afacerilor Interne.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă